

Страшното
мѣсто напушатъ
и къмъ кѣщи
въ бѣгъ се впушатъ.

Ради мокъръ
цѣлъ трепери!
— Де това го
зло намѣри?

Що ще каже
той на татка,
и на своята
майка сладка?

Всичко трѣбва
да разправи,
щомъ предъ тѣхъ се
мокъръ яви!

Ако пѣкъ се
разболѣе,
ахъ, тогава
лошо ще е!.. —

Съ тѣзи мисли
въвъ ума си,

стигналъ бѣше
до дома си.

Бързо влизатъ
тѣ и двама,
срещна ги на
прага мама.

Щомъ видѣ тя
мокъръ Ради,
въ мигъ за всичко
се догади...

Той, уплашенъ,
смразенъ, бледенъ
спрѣ засраменъ
и наведенъ.

Но се силно
разтрепери
и на пода
се намѣри!..

Бързо тѣ го
изправиха,
сухи дрехи
му сложиха,

па го пѣгнаха
въ леглото,
и започна
му теглото:

сѣ лѣкарства
най-горчиви...
сѣ сънища —
страшни, диви...

Цѣлъ въвъ огънь
той горѣше,
нищо му се
не ядѣше.

Сѣ бълнува,
че се дави,
нѣма кой да
го избави!..

Писка страшно
и се мѣта!..
А надъ него
майка клета

бди тя бледа
и унила
надъ своята
рожба мила:

Гали чело
му горешо
и му тихо
шепне нѣщо!..

И цѣлува
му рѣцетѣ,